

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: Udrag fra PAA BRANDSYN

Citation: Aakjær, Jeppe: "Bondens Søn ; Vadmelsfolk ; Vredens Børn. - 1919", i Aakjær, Jeppe: *Bondens Søn ; Vadmelsfolk ; Vredens Børn. - 1919*, Gyldendal, 1918-19, s. 414.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aakjaer06val-shoot-idm140079184205344/facsimile.pdf> (tilgået 15. juni 2021)

Anvendt udgave: Bondens Søn ; Vadmelsfolk ; Vredens Børn. - 1919

„Tag dig i Vare med den Revne der,“ sa han og pegte paa en Sprag i Kakkellovnen, — „og husk, hvordan det gik til Wølle Poders, hvor Luen slog ud af en Revne ligesom den her og stak lid i den gamle Af-tægtskone, der sad ved Kakkelen paa en Halmstol og spiste Meigrød.“

„Tho saa er a ræd, te hendes Grød blev swejen,“ sa Jens Muesgaard, der efterhaanden var bleven ædende gal over alle de Udsættelser.

„Ja, der var fandenmæ mere end den, der blev swejen!“ svared Kren Hermandsen, medens han bukked sig i Kjøkkendøren.

„Naa, I kan nok overkomme at syne Æbleskiverne,“ sa Brandfogden, da han saa sine Kolleger bænked om Bolette's Kagefad.

„Ja, dem er der minsæl ikke noget at udsætte paa,“ svared Søren Boel.

„Det eneste skulde være, te de falder saadan lovlig højn,“¹⁾ tilføjed Niels Thammassen med Munden fuld.

„Det skal a, mæri, kjende Raad for,“ svared Husmoderen, der forstod halvkvæden Vise og hented Brændevinsflasken.

Men Kren Hermandsen var altfor optaget af sine op-højede Pligter til, at han skulde skjænke saa lave Nydelser nogen Opmærksomhed. Han dundred i Træskostøvelerne fra det ene Rum til det andet, snart sank han en halv Alen i Knæerne og lagde et skelende Øje til et sodet Kakkellovnsrør, snart stak han sin Egekjæp ind i et eller andet forborgent Gab under Grukjedlen. Grinagtigst var han at se paa, naar han, som en Andrik, der anstrenger sig for at pille sig selv i Nakken, drejed Hovedet helt om paa Ryggen for at faa et sidste stort Blik paa Forholdene og paa een Gang sluge hele den sabne Skorsten. Han var netop for anden Gang i Lag med denne Bevægelse, da han udbryder, mens han fægter op i Skorstenen med Egespiret: „Men hvad Fanden er det nu for nogle Anstalter, I der møder med!“

Karen var bleven saa urolig paa Fødderne: hun bunked til Bolette og hvisked: „Var det ikke nok det, a sa til dig! Nu har vi, missen, lavet det godt for os selv!“

¹⁾ flovsmagende.